

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel fr. 0.50 Tusschen Allerlei- in Provincie nieuw fr. 1.00 Vermissen en doodsberichten fr. 2.00 Kleine Aankondigingen: van 1 tot 4 regels fr. 1.50 Elke regel meer fr. 0.25 Voor meer dan één inlassing prijz volgens akkoord. Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: Drukkerij COLLEÉ (Naam. Maatsch.) TONGEREN Postcheeks rekening n. 84855. Telefoon 12 Abonnementprijs: fr. 9.50 per jaar, vooraf betaalbaar. 20 centimen het nummer. Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gezonden worden aan den uitgever.

Tongeren, 29 Mei 1926.

'k Zat in den trein...

Aan de eerst volgende statie liep mijn wagon vol volk, in meermalen werkende. Een radraaler had weidra het groot woord; er is zooveel onrechtvaardigheid in de wereld, orakels nu; menen er een God is, waarom strukt hij dan de beuereggers, de uitdrukters, de eieven niet? menen er een God is, maar maak wat aan de gansen, dan wint ik wat eens over prakantieren. Bij de nu, de anders redenen, zijn de onrechtvaardigen, de menschen, die de andere; op hen valt niet te zeggen; aan hen mag de pastoor de aansluiting geven zonder overgaan heen. Het is niet het wat wij maar ik maar met alledaag niet in mijn kerk, hoor!

Over den Rijkdom.

Na de omwenteling van 1830 moent het nationaal bezit op ten hoogste een kapitaal van 5 miljarden goudfrank geschat worden. Wij noemen nationaal bezit, met hetgeen de Staat, maar hetgeen aan alle belopen toevoert, zoo toevoert als onroerende goederen, alsook de in het buitenland geplaatste kapitaal; dus alles wat bestaat in grond, ondergrond, geoluw en papier.

In 1914 werd het nationaal bezit op 40 miljarden bepaald. Het was dus op 80 jaren met 35 miljarden aangegevoerd, gemiddeld 400 miljoen per jaar (zuivere winst). Van 1910 tot 1914 werd de globale winst jaarlijks tusschen 1300 en de 1500 miljoen geschat, waarvan wij ongeveer 500 miljoen als belastingen betaalden. Er bleef dus nog van 500 tot 100 miljoen zuivere winst over (wij noemen hier belastingen alle rechtsstreeksche en onrechtsstreeksche inkomsten van den Staat).

Die twee bijzondere bronnen van voortbrengst zijn de landbouw en de nijverheid. In de landbouw is weinig verandering gekomen en in de nijverheid zijn eenige factoren bijgekomen of verhoogd; het overgroot deel zijn niet veranderd, wel intengelijk vermeerderd door steet en andere oorzaken. De tegenwoordige opbrengst der nijverheid is 40 tot 45 per honderd, minder dan voor den oorlog en in goudwaarde gerekend, zijn de winsten ontzaglijk gekrompen. In vele gevallen zijn die winsten in regelmatig verlies veranderd. Velen weten nog niet dat zij verliezen. Dit zijn die menschen die het verschil tusschen papier en een goudfrank nog niet begrepen hebben.

BUITENLAND.

DUITSCHLAND.

Het geboortecijfer. — In Duitschland maken velen zich ongerust over den achteruitgang van het aantal geboorten. Op uitnodiging van de Berlijnsche vereniging voor de openbare gezondheid heeft professor Grosjahn dezer dagen het thema behandeld: «Wat doet Frankrijk en wat doet Duitschland om den achteruitgang van het geboortecijfer tot staan te brengen?» Hij wees er onder andere op, dat zich in Frankrijk thans reeds ongeveer drie miljoen buitenlandse arbeiders, in hoofdzaak Italianen en Polen, hebben gevestigd, een feit van sociaal standpunt gezien van groot belang, omdat daardoor het loonpeil van het fransk proletariaat kan worden gerukt. Vervolgens wees hij op de vijf ondersteuningsmiddelen, welke Frankrijk toepast, zoo onder andere de kinderprenies, goetkoop spoorwegvervoer, voordeligen opzichte van den dienstplicht en decoraties.

Voor Duitschland zou professor Grosjahn een soort ondervervaking, zoo mogelijk zonder lasten voor den Staat, gewenscht achten, welke verzekering hij zich zoodanig denkt, dat ieder ongelukkig maandelijkse en zekere bijdrage in de ondervervakingskas zou moeten storten. Ook kinderlooze echtgenooten zouden moeten bijdragen. Verder zou bij het eerste, tweede en derde kind geldelijk de verplichte bijdrage moeten atemen, terwijl bij het vierde kind het gezin alle maanden 60 mark zou krijgen, welke toeslag bij toewening van het kindergeld geldelijk zou moeten vermeerderen.

— Na de hongersnoodnaars, en gekruisigde man! — Berrin heeft een nieuwe opnemende attractie. In het restaurant «Kokodil» in de Friedrichstrasse, waar Jolly net wereldreid in het vasten hadde, is thans een man te zien die zich dagelijks met 19 cm. lange zilveren spijkers aan een kruis laat nagelen en aldus gedurende 14 uur per dag blijft hangen.

De kruisiging is openbaar en reeds hebben talrijke vertegenwoordigers der Duitse pers kunnen vaststellen, dat deze Duitse fakir daarbij geen druppel bloed verliest en in het geheel geen pijn voelt.

De maan heet Karl Fritz Topfer, woont te Nambu bij Berlijn en is van beroep hypnotiseur.

RUSLAND.

Arme kinderen. — De Russische volkscommissarissen hebben te Moskou een conferentie gehouden, onder voorzitterschap van Tkovok. Bems te meer is daar veropenbaard hoe deerniswekkend de toestanden zijn in de Russische wezenhuizen.

De commissarissen konden zich, door de uitgebrachte verslagen, vergeewissen dat er nog meer dan 300,000 zonder schuilplaats zijn. Van die ongelukkig zijn er 18,000 die in besteswagens slapen en die het groot deel van hunnen tijd besteden met langsteeven de spoorlijnen te slenteren. De regering is nu van zijn hulpeinden bijeen te brengen, met bijzondere taksen in te voeren op het bier en op de speelkaarten.

— Als met verstondeheid geslagen, keerde en herkeerde sir Gilbert de wegevlennende briefbesch.

Vuurberg in werking. — DUIZEND PERSONEN VERDRENEN. — Japan wordt door ene nieuwe vreeslijke ramp geteisterd. Uit Tokio wordt gemeld dat de vuurberg Tokachi plots in werking is getreden. Een vreeslijk gedruisch werd gehoord in een omtrek van twintig mijlen. Te Parlapa werden een zestigtal huizen onder de lava bedolven. Honddert twintig werklieden die in de zwavelmijnen arbeidden worden vermist. De inwoners van Miye, een dorp dat bij den vulkaan is gelegen, zijn in allerijl gevlucht; zij zijn door de grootste gevaren bedreigd. Op de ijsbergen is in den omtrek alle trafik onderbroken. Duizend personen zijn verdronken in twee honderd onder den grond verdronken in een stroom die uit den grond ontsproot ingevolge eener opebarsting der aarde. Verder wordt nog gemeld dat voorschiedende honderde paarden, welke op de weide stonden, door het water zijn weggeslept.

(Nadiere bijzonderheden). — Het getal slachtoffers. — Volgens de officieele mededeelingen betreffend de nieuwe ramp welke Japan geteisterd heeft, zouden een 100 tal personen den dood gevonden hebben bij de vuurburging te Hokaido; er zijn 20 tal erg meer dan 200 licht gekwetsten.

Er hebben drie geweldige uitbarstingen plaats gehad. Bij de eerste is een ontzaglijk lavaavloed uit den berg gestroomd en heeft de rivier Mio breuk. Deze is uit hare oevers getreden en al de omringende gronden werden onder water gezet.

Nogens de tweede uitbarsting werden nog geen bijzonderheden verstrekt. Wat de derde betreft, ze was de oorzaak, dat een berging ingestort en afgescheven is in de rivier Furuyoe. Het water dezer rivier heeft verscheidene dorpen blank gezet. De spoorweg werd op ene lengte van 3 kilometers opgebroken. Een hulpstrein met 200 personen is aangekomen.

— 2000 landbouwers verdwenen. — Er wordt nog gemeld dat 2.000 landbouwers ten gevolge der vuurburgingen verdwenen zijn. Men heeft 50 lijkten uit het slijk getrokken in de nabijheid van den berg. Het zijn de goudschuivings welke zooveel slachtoffers zonden gemaakt hebben.

FRANKRIJK.

De allerarmsten te Le Vallois bestelen. — Deze Fransche stad bezit ene communistische inderheid, of in alle geval geniet er de sovjet veel aanzien, want de vijf grafmakiners van de plaats zijn vijf communisten van eerste rang. Overlijdt word een zeele graver beoemd, en onmiddellijk werd alles in 't werk gesteld door zijn vijf makkers om er ook een aanklever van Lemine-zalger van te maken. Zulks lukte echter niet, iedereen is immers niet rijp voor de verreklikheden van den hongerdood en den broedermoord.

Onderzusschen waren zij wel verplicht hunnen nieuwen maat op de hoogte te brengen van de kleine profities die hunne akele broodwinning afwerpt, en aldus kwam deze te weten, dat het stelsel in voege was onder het grabenbet, de afgestorenen alles al te nemem dat hunne crifgenamen hun hadden medegegeven. Het schamele kruis, waarmee vader of kind in zijn laatste kamertje werd gelegd, werd hem door deze voorbedigde stadsbedienden ontvoeren. In afwachting dat zij de levenden uitplunderden, oefenden zij hunne kunst op de allerarmsten uit.

De nieuwgekome had vrede met het voorstel, en bestool welhaast de dooden niet oogenblik tot oogenblik meer ierzigwekkend werd.

de zeilde harteloosheid van menschen die het al jaren deden; als het op stelen aankomt, vooral bij bestolenen die genee aanklacht doen zellens, men licht op de hoogte.

Maar het duurde niet lang of Le Cargosou, zoo heete de laatst aangekome, ontdeed dat zijne medelieven haarszak deden, de aanzienlijke jobkes onder hen verdeelden en den laatste aangekome op de kom lieten bijten. Hij vond dan niets leeters dan maar ook zoo te doen, en het stelsel van «pak is pak» hier toe te passen. Dat zonden zij heenpied die het kerkhof in zijne bevoegdheid had, maakten zij hunnen maat 309 zwart, dat er de honden haast geen broed meer van wilden.

Dan kreeg de burgemeester achterdocht en hij stelde een bescheidend enkwist in gelijk het paat in dergelijke zaken. Het duurde dan ook maar een paar dagen, of er kwamen heel stichtende dingen aan het licht, die door gevolg hadden, dat de heele ploeg van vijf aangehouden werd, in het gevang gestoken en er op staanden voet andere lieden werden aangeleid die moesten zorgen voor het laatste verlijft der afgereisdien.

De beklaagden hebben zelfs de moeste niet geaan te loochenen. Zij hebben enkel bewoerd dat zij menand bestolen hadden gezien de personen aan hune «goede zoren» te overtuigd, geen blijf meer wisten met hetgeen naar ontan.

Men zat hun thans leeren, dat deze beginsel hoogstens in het ludekkerig Rusland kunnen toegepast.

— Ommenschen. — Sedert eenigen tijd ontvingen de rectorstellige overtoeren van Dinant maatlooze brieven, waarin gemeld werd, dat de echtgenooten Levort, te La Chennans-Plouet, hun dichter oggesloten hadden.

Genarimen begaven zich naar degemeente en de 62 jarige vrouw Levort antwoordde niet onder moete. Eindelijk bracht zij de bezokers naar een klein dookere schuur waar men de 31 jarige Céline Levort, de eegen dichter der echtgenooten Levort vond. De ongelukkige was sedert acht jaar in deze eienendige verblijfplaats oggesloten en leefde in een afziettelijken toestand.

Een geuecheer was spoedig ter plaats en stelde vast dat de jonge vrouw lam was aan de onderste ledematen. Céline Levort was door de voortdurende opsluiting en door steeds in dezelfde houding te zitten, door deze ziekte aangeslat.

— De moeder gaf aan het gerecht den volgende uitleg: «Mijne dochter is krankzinnig en daar zij gevaarlijk werd, heb ik haar moeten opsluiten. Zij verbleef een jaar in het gesticht te Saint-Brieux, doch dit kostte te duur, en daar ik haar niet langer wilde missen, besloot ik haar zelf te verporgen.

De vader en de broeder van het slachtoffer, ondervraagd, verklaarden dat zij herhaaldelijk aan de vrouw haar verantwoordelijkheid hadden doen inzien, doch tevergeefs.

AMERIKA.

— Terechtstelling met de gas. — Uit Carson City, Verensigde-Staten, meldt men, dat voor de tweede maal in den Staat Nevada, een man ter dood werd gebracht, door middel van gas. Deze strafuutroering die met zeer goed ingerichte werktuigen en na megenugtdigke profnemingen geveerde, duurde 150 seconden.

dood veroordeelde reeds het bewustzijn verloren. Het gebruikte gas werd bekomen door de oogenlijkke verdamping van Pruisische zuur. Een blad verhaalt dat, om den doodstrijd van den ongelukkige bij te wonen, de geuecheeren verschillende spioenvesters hadden doen aanleggen, van waar zij alles konden nagaan. Zij hadden op de ooren telefonische helmen en om de minste geluiden te hooren, beschikten zij over microfonen, die toelieten de klappingen van het hart van den ramzalige te hooren, en de vertragung ervan na te gaan. Het blad voegt eraan toe, dat drie minuten vroeleer de veroordeelde ter dood werd gebracht, een ruder die gesturende heel den nacht zijn paard had doen loopen, de gemade bracht van den medeplichtige van dezen man, met wien hij anders in dezelfde zaal zou terdood gebracht zijn.

— Een razende. — Een landbouwer van Worth, een klein stadje dicht bij Chicago gelegen, Tony Taskiewicz bij name, vermoede dat zijne vrouw betrekkingen onderhield met een nabuur, die werkzaam was op de farm van Marshal Seymour, die aan de zijne paalt. Opgehalt door jaloeschheid stuurde hij zijn zoon naar den man, Pieter Vandertoot, om dezen te vragen wat tot bij hem te komen. Vandertoot, geen argwaan vermoedende, kwam termond in gezelschap van zijnzoon naar de farm van Taskiewicz. Deze begon hem onmiddellijk zijn getrag te verwerpen, hetgeen de andere krachtig loochene. Taskiewicz werd woedend, eensklaps trok hij een revolver uit den zak en hakte drie schoten op Vandertoot, die al zwindend uit het huis vluchtte en pas in de baan gekomen op den grond neerzog, waar hij opgenomen werd door eenen auto die juist voorbij gereden kwam.

Onderzusschen had Taskiewicz, dol van granschap zijn moorddaadig wapen gelost op zijne vrouw en zijn zoonje van vier jaren. Doch deze ontkenamen het gelukkigly oggesondere en vlichtten het huis uit met hunnen gebuur Seymour. Zij beraken dezes huis en sloeten alles dicht om te behelven dat de dolzinnige Taskiewicz er zou kunnen binnen dringen. Nauwelijks hadden zij alles gesloten of Taskiewicz vertoende zien op het hof. Doch hoe hij ook trachtte binnen te geraken, het gelukte hem niet. De nuteloosheid zijner pogingen besefende keerde hij het wapen naar zich zelve en schoot zich tweemaal in het aengezicht. Vandertoot ligt thans op sterven in het hospitaal, wij zijn moordenaar het met een vermnkt wezen zat ontkomen, vermits zijne wonden door hem zeive toegesahrt, niet gevaarlijk zijn.

NEDERLAND.

— Een kind advr een trein. — Een ernstig en tevens zeldzaam voorkomend ongeval gebeurde op den Hliedijk. De 10 jarige W. L. kwam uit de school. Hij wilde over de sporen gaan om de onderligke woning te bereiken. Op een gegeven oogenblik raakte hij niet een hiel tusschen een spoor vast. Met geen mogelijkheid kon de jongen zijn schoen lossingren. Juist kwam een trein aangereden. De machinist rende dadelijk. Het kon niet belet worden dat nog twee wienen over de beenen van den jongen reden. Het linksbeen werd geheel verbrjzeld, het rechter gedeeltelijk.

De afgeknelde vinger. — EEN RARE KWAST. — In ene herberg te Nieuw Borgscliet, vertoefde een gewezen reiziger, zekeren K., die een rare kwast bloek te zijn. Immers, mijnheer had zich verzekerd tegen

MENDELWERK van «DE POSTRIJDER».

— 40 —

DE Erfgenamen van Filgate

NAAR HET ENGELSCH

GEANT ALLEN

Eindelijk kwam de eigenaar van «de wapens van Talbot» met langzame tred tot voor den voorzitter om ook zijne getuigenis af te leggen.

die achttien maanden had hij dat honderden malen gedaan, om zich te vergeewissen dat het beschuldigende voorwerp nog altijd op zijne gewone plaats in zekerheid was. — Ja, nog altijd zat zij er! Er was niets te vrezen. Een zucht van verlichting steeg uit Cyriels boest op; met eenen zenauwachtigen schok trok hij zijne hand terug. Er kwam iets mede dat voor de voeten zijns buurmans op den vloer nederviel.

Op het oogenblik van zijnen dood behelde die voor honderden ponden, hij meende zelfs te mogen zeggen, voor duizenden ponden stering in biljetten der Engelsche bank, en sedert den moord was die teesch spoorloos verdwenen. Niettegenstaande de rustloze pogingen door hem zelven en door de politie aangewend, om ze weder te vinden, bleef ze onbereikbaar. Zij was in de lucht verzonnen, zonder het minste spoor achter te laten, zoals de advocaat der koningin het op dichterlijke wijze gezegd had. Op dat woord, stak Cyriel gansch werktuiglijk de hand in zijnen zak; op

— en hier werd het gelaat van sir Gilbert bleeker dan ooit — de jongen verklaarde dat nog een ander heer hem op dien dag dien weg gevraagd had en dat heer ook in de richting van den heer Newitt verdwenen was.

— Wat voor een heer was dat? vroeg de tegenondervroeter, welke deze laatste kans niet wilde laten ontgaan.

— Welnu, zegde de getuige, zonder de minste aarzeling, het was zoo een dikke, groote, klokele krel, bijna gelijk aan dien stukke daad met zijne pruik.

— Al sprekende hield hij zijne oogen strak op den rechter gevestigd.

Sir Gilbert boog het hoofd, doch voort zij wip hij eenen oogslag, eerst op den jongen en daarna op Elma.

In de oogen van den jongen zag hij niets, dat hem in het minst ontstonden kon. Maar die van Elma bleven onbedoeueloos op hem gevestigd; zij zagen hem een schrik op het lijf; «Gij, gij zijt de schulddige», schenen zij hem toe te roepen.

Die blik vervulde sir Gilbert met zoodanigen angst, dat hij de oogen afwendde moest.

En toch schenen die blik op hem ene zoo geheimzinnige macht te de oefenen; niettegenstaande de moede die hij zich deed om hem te ontwijken, werden zijne eigene oogen onwoerstaanbaar naar den kant van Elma getrokken.

Op het eenvoudige antwoord van den kleinen jongen ontbond een algemeen gelaet in de zaal. De rechter was streng in het teugelen der zoo onverwacht ontstane storm; hij dreigde met ene algemeen ontruiming der zaal.

— O! zeer wel, hij geleek zeer goed aan zijne hoogte, niet waar? hernam de advocaat. Maar zijt gij er wel zeker van dat er op dien dag gene andere personen zijn voorbij gegaan? En herinnert gij u nog zeer wel dien waarvan gij sprek? Zijt gij er wel volkomen zeker van dat die andere persoon, die u ook den weg gevraagd heeft, den rechter niet was dijn gij hier

(Wordt vervolgd).